

รายการ “รัฐสภาของเรา
รู้จัก สปป.ลาว ประเทศเพื่อนบ้านของไทย
วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑
สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา

โดย
นายคมศักดิ์ บุญเปลื้อง
วิทยากรปฏิบัติการ
กลุ่มงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ชื่ออย่างเป็นทางการ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Lao People's Democratic Republic) หรือ ลาว (Laos)

พื้นที่

๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร (ขนาดพื้นที่ประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศไทย) พื้นดิน ๒๓๐,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร
พื้นน้ำ ๖,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร

อาณาเขต

ความยาวพรมแดนทั้งหมด ๕,๐๘๓ กิโลเมตร โดยมีพรมแดนติดกับพม่า ๒๓๕ กิโลเมตร กัมพูชา ๕๔๑ กิโลเมตร
จีน ๔๒๓ กิโลเมตร ไทย ๑,๗๕๔ กิโลเมตร เวียดนาม ๒,๑๓๐ กิโลเมตร

พรมแดนลาว - ไทย

มีชายแดนติดต่อกับประเทศไทยตั้งแต่สามเหลี่ยมทองคำ จังหวัดเชียงราย ผ่านจังหวัดพะเยา น่าน อุตรดิตถ์
พิษณุโลก เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อานาจเจริญ และอุบลราชธานี รวมระยะทางทั้งสิ้น
๑,๗๕๔ กิโลเมตร โดยมีพื้นที่ชายแดนที่เป็นที่ภูเขา แม่น้ำ ที่ราบ แม่น้ำโขงเป็นสายน้ำสำคัญระหว่างไทยกับ
ลาว มีการสัญจรติดต่อกันโดยใช้เรือ จึงมีท่าเรือสำคัญทั้งสองประเทศ เส้นทางเชื่อมระหว่างสองประเทศนี้
ได้แก่ สะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว แห่งที่ ๑ แห่งที่ ๒ แห่งที่ ๓ แห่งที่ ๔

สภาพภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของลาวอาจแบ่งได้เป็น ๓ เขต คือ

๑. เขตภูเขาสูง เป็นพื้นที่ที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย ๑,๕๐๐ เมตรขึ้นไป พื้นที่นี้อยู่ในเขตภาคเหนือของประเทศ

๒. เขตที่ราบสูง คือพื้นที่ซึ่งสูงกว่าระดับน้ำทะเลเฉลี่ย ๑,๐๐๐ เมตร ปรากฏตั้งแต่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ราบสูงเมืองพวนไปจนถึงชายแดนกัมพูชา เขตที่ราบสูงนี้มีที่ราบสูงขนาดใหญ่อยู่ ๓ แห่ง ได้แก่ ที่ราบสูงเมืองพวน (แขวงเชียงขวาง), ที่ราบสูงนากาย (แขวงคำม่วน) และที่ราบสูงบริเวณ (ภาคใต้)

๓. เขตที่ราบลุ่ม เป็นเขตที่ราบตามแนวฝั่งแม่น้ำโขงและแม่น้ำต่าง ๆ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุด ในเขตพื้นที่ทั้ง ๓ เขต นับเป็นพื้นที่อยู่อาศัยที่สำคัญของประเทศ แนวที่ราบลุ่มเหล่านี้เริ่มปรากฏตั้งแต่บริเวณตอนใต้ของแม่น้ำโขง เรียกว่า ที่ราบลุ่มเวียงจันทน์ ผ่านที่ราบลุ่มสุวรรณเขต ซึ่งอยู่ตอนใต้เซบั้งไฟและเซบั้งเหียง และที่ราบจำปาศักดิ์ทางภาคใต้ของลาว ซึ่งปรากฏตามแนวแม่น้ำโขงเรื่อยไปจนถึงชายแดนประเทศกัมพูชา

ทั้งนี้ เมื่อนำเอาพื้นที่ของเขตภูเขาสูงและเขตที่ราบสูงมารวมกันแล้ว จะมากถึง ๓ ใน ๔ ของพื้นที่ประเทศลาวทั้งหมด โดยจุดที่สูงที่สุดของประเทศลาวอยู่ที่ภูเบี้ย ในแขวงเชียงขวาง วัดความสูงได้ ๒,๘๑๗ เมตร (๙,๒๔๒ ฟุต)

ประเทศลาวมีแม่น้ำสายสำคัญอยู่หลายสาย โดยแม่น้ำซึ่งเป็นสายหัวใจหลักของประเทศ คือ แม่น้ำโขง ซึ่งไหลผ่านประเทศลาวเป็นระยะทาง ๑,๘๓๕ กิโลเมตร แม่น้ำสายนี้เป็นแม่น้ำสำคัญทั้งในด้านเกษตรกรรม การประมง การผลิตพลังงานไฟฟ้า การคมนาคมจากลาวเหนือไปจนถึงลาวใต้ และการใช้เป็นพรมแดนธรรมชาติระหว่างประเทศลาวกับประเทศเพื่อนบ้าน

สภาพภูมิอากาศ

มรสุมเขตร้อน ฤดูฝนในเดือน พฤษภาคม-พฤศจิกายน ฤดูแล้งเดือนธันวาคม-เมษายน

ทรัพยากรธรรมชาติ

ไม้ ดิบุก ยิบซั่ม ตะกั่ว หินเกลือ เหล็ก ถ่านหินลิกไนต์ สังกะสี ทองคำ อัญมณี หินอ่อน น้ำมัน และแหล่งน้ำผลิตไฟฟ้า (ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ สปป.ลาว มีเขื่อนผลิตไฟฟ้า จำนวน ๔๒ โครงการ และคาดว่าจะแล้วเสร็จอีก ๙ แห่ง ในปี ๒๕๖๑ ซึ่งจะทำให้ลาวมีเขื่อนผลิตไฟฟ้า กับโรงไฟฟ้าถ่านหินรวมกันเป็นกว่า ๙๐ แห่งในปี ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่ สปป.ลาว จะก้าวไปสู่การเป็นแบตเตอรี่แห่งเอเชีย หรือ ผู้นำในการส่งออกพลังงานไฟฟ้าจากพลังน้ำ ซึ่งปัจจุบันประเทศคู่ค้าสำคัญคือ ประเทศไทย)

จำนวนประชากร

๗,๑๒๖,๗๐๖ คน (ค่าประมาณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐)

เชื้อชาติ

ลาว ๕๕% ขมุ ๑๑% ม้ง ๘% อื่น ๆ ๒๖%

ศาสนา

ศาสนาพุทธ (นิกายเถรวาท) ๖๔.๗% ศาสนาคริสต์ ๑.๗% และ อื่นๆหรือไม่ระบุ ๓๓.๕% (สำมะโนประชากร พ.ศ. ๒๕๕๓)

ภาษา

ภาษาลาวเป็นภาษาราชการ

ประวัติศาสตร์ สปป.ลาว

ในดินแดนของของประเทศสปป.ลาวเป็นดินแดนที่มีประวัติอันยาวนาน มีหลักฐานที่แสดงว่ามีคนอยู่มาแล้ว ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ปี อย่างการค้นพบแหล่งโบราณคดีหินโตะและหินตั้ง รวมถึงหลุมฝังศพสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่บ้านหินตั้ง เมืองหัวเมือง (เมืองเป็่น) แขวงหัวพันหรือการค้นพบทุ่งไหหิน เมืองแปก (โพนสะหวัน) แขวงเชียงขวางที่มีอายุช่วง ๒,๕๐๐ - ๓,๐๐๐ ปี กลุ่มชนเหล่านี้ต่างมีวิวัฒนาการซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่นักมานุษยวิทยา นำมาศึกษาอย่างต่อเนื่อง แต่การศึกษาด้านประวัติศาสตร์ จากพงศาวดารลาวได้มีการบันทึกไว้ดังนี้

อาณาจักรล้านช้าง

จากพงศาวดารล้านช้างกล่าวว่า นับแต่ขุนบรมราชาธิราชได้ทรงแผ่ขยายอาณาจักรออกไป โดยทรงส่งโอรสทั้งเจ็ดพระองค์ไปปกครองเมืองต่าง ๆ ซึ่งเชื่อว่าอยู่ในภูมิภาคอินโดจีนปัจจุบัน

อาณาจักรล้านช้างมีกษัตริย์ปกครองสืบต่อกันมาหลายพระองค์โดยสมัยที่สำคัญ ๒ สมัย คือ

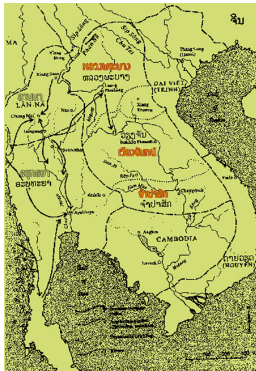

• สมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช

นับได้ว่าเป็นสมัยหนึ่งของประวัติศาสตร์สปป.ลาวที่มีความรุ่งเรืองมากท่ามกลางวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นรอบด้าน ชาวสปป.ลาวล้วนนับถือพระองค์ว่าทรงเป็นมหाराช และทรง เป็นวีรกษัตริย์ที่สำคัญในประวัติศาสตร์สปป.ลาว พระองค์ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจต่างๆ ที่สำคัญไว้หลายประการ โดยเฉพาะด้านพระพุทธศาสนา ซึ่งได้รับการทำนุบำรุงอย่างกว้างขวาง โปรดให้มีการสร้างและบูรณะปูชนียสถานในพระพุทธศาสนาหลายแห่ง เช่น ทรงสร้างหอพระแก้วเพื่อประดิษฐานพระแก้วมรกต ซึ่งได้ทรงอัญเชิญมาจากอาณาจักรล้านนา และทรงสร้างพระเจดีย์โลกจุฬามณี (พระธาตุหลวง) ที่นครเวียงจันทน์ ทรงสถาปนาพระธาตุศรีสองรัก ร่วมกับอาณาจักรอยุธยาที่เมืองด่านซ้าย ทรงปฏิสังขรณ์พระธาตุพนมที่เมืองนคร (นครพนม) เป็นต้น โดยในระยะเวลาอันเื่องที่อาณาจักรหงสาวดีในรัชสมัยพระเจ้าบุเรงนองมีกำลังเข้มแข็งและทรงอิทธิพลอย่างมาก และมีความพยายามจะขยายอาณาจักรมาทางทิศตะวันออก พระองค์จึงโปรดให้มีการย้ายราชธานีจากหลวงพระบางมาอยู่ที่นครเวียงจันทน์ เพื่อหลีกเลี่ยงอำนาจของหงสาวดีในปี พ.ศ. ๒๑๐๓ และพระราชทานนามราชธานีแห่งใหม่นี้ว่า "พระนครจันทบุรีศรีสัตนาคนหุตอุดมราชธานี" ทั้งยัง ทรงสร้างสัมพันธไมตรีกับสมเด็จพระมหาจักรพรรดิแห่งกรุงศรีอยุธยา เพื่อเป็นกำลังในการต่อต้านพม่าซึ่งถือเป็นศัตรูร่วมกัน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๑๐๗ ท้าพม่าได้ติดตามจับกุมขุนนางล้านนาเชียงใหม่มาถึงเวียงจันทน์ และสามารถตีกรุงเวียงจันทน์ได้ ในขณะที่พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชมิได้ประทับอยู่ในพระนคร พร้อมทั้งกวาดต้อนชาวเมืองและเชื้อพระวงศ์ชั้นสูงกลับไปยังพม่าเป็นจำนวนมาก รวมถึงเจ้ามหาอุปราชศรีวรวงษา พระราชอนุชาของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชแล้วจึงถอยทัพกลับไปพระองค์ทรงคุมแค้นฝ่ายหงสาวดีอยู่มาก เมื่อฝ่ายอยุธยาขอความช่วยเหลือให้ช่วยรบกับพม่าในช่วงปี พ.ศ. ๒๑๑๐-๒๑๑๒ พระองค์จึงทรงจัดตั้งกองทัพ ไปช่วยเหลืออยุธยาแต่ไม่สำเร็จ เนื่องจากถูกฝ่ายพม่าและพระมหาธรรมราชาเมืองพิษณุโลกซ่องนกลจนแตกพ่าย หลังอาณาจักรหงสาวดีพิชิตกรุงศรีอยุธยาได้แล้ว พระเจ้าบุเรงนองจึงทรงส่งกองทัพมาปราบปราม ล้านช้างแต่ไม่สำเร็จ เนื่องจากพระเจ้าไชยเชษฐาได้ทรงนำกองทัพและชาวเมืองหลบภัยในป่า และคอยลอบโจมตีกองทัพพม่าอยู่เนืองๆจนกองทัพพม่าต้องถอนกำลังกลับไป ลูถึงปี พ.ศ. ๒๑๑๔ พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชได้เสด็จออกปราบกบฏ ณ เมืองรามรักโองการ (เชื่อกันว่าอยู่ในพื้นที่แขวงอัตตะปือในปัจจุบัน) แล้วสูญหายไปนศึกครั้งนั้น

• พระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราช

(พ.ศ. ๒๑๘๑-๒๒๓๘) เป็นยุคแห่งความเจริญรุ่งเรืองอีกยุคหนึ่ง เนื่องด้วยพระองค์มีวิธีการปกครองบ้านเมืองหลักแหลมและเป็นธรรม ทำให้ล้านช้างมีความมั่นคงและสงบ ร่มเย็นกว่าครั้งศตวรรษ ทั้งความเจริญรุ่งเรืองทางสถาปัตยกรรม อักษรศาสตร์ ศิลปะแขนงต่าง ๆ ตลอดจน การค้าขายกับต่างชาติ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่มีความยุติธรรม จากกรณีที่พระราชโอรสของพระองค์ได้กระทำความผิดลักลอบเป็นชู้กับภริยาของขุนนางผู้หนึ่ง พระองค์ก็ลงโทษตามอาญาถึงขั้นประหารชีวิตโดยมิได้ใส่ใจว่าเป็นพระโอรส ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงอยู่ในสภาพที่ไร้รัชทายาท และเมื่อพระองค์สวรรคตโดยไร้รัชทายาท ประชาชนจึงได้อัญเชิญพระยาเมืองจัน ซึ่งเป็นขุนนางผู้ใหญ่ให้ขึ้นเป็นกษัตริย์ แต่ก็ครองราชย์อยู่ได้เพียงหกปี เจ้านันทราชแห่งเมืองน่านก็ยกทัพเข้ามาชิงเมืองเวียงจันทน์ไว้ได้ เจ้านันทราชจึงได้ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรล้านช้างใน พ.ศ. ๒๒๓๘ เมื่อสิ้นรัชสมัยของพระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราช ราชอาณาจักรล้านช้างเกิดภาวะระส่ำระสายอย่างหนักจากการแก่งแย่งอำนาจของบรรดาเชื้อพระวงศ์ จนทำให้ราชอาณาจักรแตกแยกออกเป็น ๓ ราชอาณาจักรเอกราช ได้แก่

๑) อาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์

อาณาจักรนี้คืออาณาจักรที่สืบทอดจากอาณาจักรล้านช้างศรีสัตนาคนหุตเดิม มีอาณาเขตปกครองดินแดนสปป.ลาว ภาคกลางในปัจจุบันมีพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชที่ ๒ เป็นปฐมกษัตริย์ พระไชยเชษฐาองค์นี้ ทรงเป็นเชื้อพระวงศ์ที่ลี้ภัยการเมืองไปอยู่ที่จักรวรรดิเวียดนาม ซึ่งมีราชธานีในขณะนั้นอยู่ที่เมืองเว้ คนทั้งหลายจึงขนานพระนามอีกอย่างว่า “พระไชยองค์เว้หรือพระไชยองค์เวียด” พระองค์ได้นำกำลังจากเวียดนามเข้ายึดนครเวียงจันทน์และจับเจ้านันทราชสำเร็จโทษ แล้วราชาภิเษกพระองค์เองขึ้นเป็นกษัตริย์ใน ปี พ.ศ. ๒๒๔๑ จากนั้นจึงทรงตั้งท้าวทองเป็นเจ้าอุปราชครองเมืองหลวงพระบาง แต่ไม่ได้รับการยอมรับจาก ชาวสปป.ลาว ทั้งหมด เพราะพระองค์มีความใกล้ชิดกับจักรวรรดิเวียดนาม

ในปี พ.ศ. ๒๒๕๐ เจ้ากิงกิสราชกับเจ้าองค์คำ พระราชนัดดาของพระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราชที่หนีไปประทับยังเมืองหงสา (อยู่ในแขวงไชยะบูลีในปัจจุบัน) ได้ยกทัพเข้ามาชิงเมืองหลวงพระบางจับเจ้าอุปราชท้าวทองสำเร็จโทษและเตรียมจะยกทัพเข้าตีกรุงเวียงจันทน์ พระไชยองค์เว้จึงมีพระราชสาส์นไปยังสมเด็จพระเพทราชาแห่งกรุงศรีอยุธยาเพื่อขอความช่วยเหลือ ฝ่ายกรุงศรีอยุธยาจึงไกล่เกลี่ยทั้งสองฝ่ายให้ยุติการรบและแบ่งปันเขตแดนต่อกัน ทำให้หลวงพระบางกลายเป็นอาณาจักรเอกราชไม่ขึ้นกับเวียงจันทน์มานับแต่นั้น ในยุคนี้จึงนับได้ว่าเป็นยุคที่สปป.ลาวแตกแยกเป็น ๒ อาณาจักร คือ อาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์และอาณาจักรล้านช้างหลวงพระบาง ซึ่งเวียงจันทน์เองก็ไม่ไว้ใจและหาทางทำลายฝ่ายหลวงพระบางอยู่ตลอดเวลา

๒) อาณาจักรล้านช้างหลวงพระบาง

อาณาจักรล้านช้างหลวงพระบางถือกำเนิดจากความแตกแยกระหว่างเวียงจันทน์และหลวงพระบาง ในปี พ.ศ. ๒๒๕๐ ดังได้กล่าวมาแล้วมีอาณาเขตในการปกครองดินแดนสปป.ลาว ภาคเหนือในปัจจุบัน โดยมีพระเจ้ากิงกิสราชเป็นปฐมกษัตริย์ (พ.ศ. ๒๒๔๙-๒๒๕๖)

๓) อาณาจักรล้านช้างจำปาศักดิ์

อาณาจักรล้านช้างจำปาศักดิ์มีกำเนิดมาจากการอพยพลี้ภัยการเมืองของเจ้านางสุ่มังคละและประชาชนส่วนหนึ่งภายใต้การนำของเจ้าราชครูหลวงโพนสะเม็ก พระเถระผู้ใหญ่ในรัชสมัยพระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราช

มูลเหตุมาจากพระยาเมืองจันผู้เป็นเสนาบดีได้ชิงราชสมบัติขึ้นครองอาณาจักรหลังพระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราชเสด็จสวรรคต และคิดจะเอาเจ้านางสุมังคละพระราชนัดดาของพระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราช (ซึ่งทรงเป็นหม้ายและกำลังทรงครรภ์) เป็นมเหสีแต่นางไม่ยอม จึงหนีไปขอความช่วยเหลือจากเจ้าราชครูหลวงโพนสะเม็ก เจ้าราชครูหลวงโพนสะเม็กจึงพาญาติโยมของตนประมาณ ๓,๐๐๐ คน และเจ้านางสุมังคละหนีออกจากเวียงจันทน์ทางใต้ไปซ่อนตัวอยู่ที่บ้านจิวพันลำโสมสนุก ณ ที่นั่นเจ้านางสุมังคละได้ประสูติพระโอรสนามว่า "เจ้าหน่อกษัตริย์"

ต่อมานางแพงเจ้าเมืองจำปาสักชาวพื้นเมืองได้อาราธนาเจ้าราชครูหลวงโพนสะเม็กมาปกครองบ้านเมือง เจ้าราชครูหลวงฯ ปกครองบ้านเมืองได้ระยะหนึ่งก็เกิดปัญหาการปกครองบางประการ ซึ่งเอาหลักทางธรรมมาตัดสินและยุติปัญหาไม่ได้ ท่านจึงให้คนไปเชิญเจ้าหน่อกษัตริย์ ซึ่งเจริญพระชนม์มากพอที่จะปกครองบ้านเมืองได้แล้ว มาทำพิธีราชาภิเษกเป็นกษัตริย์ปกครองนครจำปาสักในปี พ.ศ. ๒๒๕๗ ทรงพระนามว่า พระเจ้าสร้อยศรีสมุทรพุทธางกูร อาณาจักรล้านช้างแห่งที่ ๓ คือ อาณาจักรล้านช้างจำปาสัก จึงถือกำเนิดขึ้นในปีที่พระองค์ได้ประกาศอาณาเขตแยกออกจากเวียงจันทน์ ปกครองดินแดนสปป.ลาว ภาคใต้ตั้งแต่เขตเมืองนครพนม เมืองคำม่วน ลงไปจนถึงเมืองเชียงแตงเมืองมโนไพรต่อแดนเขมร ส่วนด้านตะวันตกอาณาเขตไปไกลจนถึงเมืองท่งหรือเมืองสุวรรณภูมิ เชื้อสายของกษัตริย์แห่งอาณาจักรนี้ได้ปกครอง จำปาสักต่อมาทั้งในฐานะกษัตริย์ เจ้าผู้ครองนคร และผู้ว่าราชการเมืองจนกระทั่งแผ่นดินสปป.ลาว รวมกันเป็นหนึ่งในปี พ.ศ. ๒๔๘๙ แต่ยังคงมีบทบาททางการเมืองในสปป.ลาว ยุคพระราชอาณาจักรมาตลอด จนถึง การเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๕๑๘

การเมืองและการปกครอง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีระบบการปกครองแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ทางการลาวใช้คำว่า **ระบอบประชาธิปไตยประชาชน**) โดยมีพรรคประชาชนปฏิวัติลาวเป็นองค์กรชั้นนำประเทศ ซึ่งมีอำนาจสูงสุดตั้งแต่ลาวเริ่มปกครองในระบอบสังคมนิยม เมื่อ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

สถาบันการเมืองที่มั่นคงของลาว

๑. พรรคประชาชนปฏิวัติลาว (The Lao People Revolutionary Party PRD)
๒. สภารัฐมนตรี (พรรคประชาชนปฏิวัติลาวทำหน้าที่แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี)
๓. สภาแห่งชาติ (The national Assembly) ทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติและด้านตุลาการ มีหน้าที่ดูแลอนุมัติงบประมาณ การออกและการแก้ไขกฎหมาย ตลอดจนพระราชบัญญัติต่างรวมทั้งการกำกับดูแลการทำงานของรัฐบาล

การแบ่งอำนาจการปกครอง

แบ่งออกเป็น ๓ ฝ่ายคือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ และฝ่ายบริหาร

การจัดตั้งการบริหาร

- หมู่บ้าน ผู้บริหารของหมู่บ้านคือ นายบ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน)
- เมือง (อำเภอ) ผู้บริหารเมือง คือ คณะกรรมการปกครอง (เจ้าเมือง)
- แขวง (จังหวัด) ผู้บริหารแขวง คือ คณะกรรมการปกครอง(เจ้าแขวง)
- ผู้บริหารนครหลวง คณะกรรมการปกครองนครหลวงเวียงจันทร์/เจ้านครหลวงเวียงจันทร์

เขตการปกครอง แบ่งเป็น ๑ นครหลวง กับ ๑๖ แขวง ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทร์ สหวันนะเขต สาละวัน เชียงขวาง เซกอง บอลิคำไซ บ่อแก้ว หลวงพระบาง จำปาสัก อุดมไซ หลวงน้ำทา หัวพัน พงสาลี เวียงจันทร์ อັตตะปือ ไชยะบูลี คำม่วน

การท่องเที่ยว ใน สปป.ลาว

การท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้สำคัญหนึ่งของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นับตั้งแต่การเปิดประเทศในปี ๑๙๙๑ รายรับจากภาคการท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศลาวเพิ่มจาก ๒.๒๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น ๗๒๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น ๔.๕๕% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ทั้งหมด

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังนำมาซึ่งการผลิตและการบริโภคอันช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้เติบโตในพื้นที่ท่องเที่ยวที่ห่างไกล กระจายความเจริญให้แก่เมืองต่างๆ ได้เป็นอย่างดี รัฐบาลลาวจึงให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว โดยได้รับความช่วยเหลือจากประเทศญี่ปุ่นและสหภาพยุโรปในการพัฒนาระบบการท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยวสำคัญ เช่น หลวงพระบาง เวียง

รูปแบบการเดินทางไปท่องเที่ยว สปป.ลาว

๑. เครื่องบินโดยสาร ปัจจุบันมีสายการบินระหว่างประเทศ ให้บริการจาก กรุงเทพฯ ไป ยัง สปป.ลาว ๔ แห่งคือ นครหลวงเวียงจันทร์ เมืองหลวงพระบาง แขวงสะหวันเขต เมืองปากเซ หรือเครื่องบินโดยสารภายในประเทศ จากกรุงเทพฯ ไปยัง สนามบินจังหวัดอุดรธานี แล้วต่อรถโดยสารไปยังนครหลวงเวียงจันทร์

๒. รถยนต์ส่วนตัว นักท่องเที่ยวสามารถนำรถยนต์ส่วนตัวเขาไปยัง สปป.ลาวได้ โดยการขออนุญาตหนังสือเดินทางสำหรับรถยนต์ ณ ขนส่งจังหวัด แต่ด้วยลักษณะการขับขี่ที่ สปป.ลาว จะใช้พวงมาลัยด้านซ้าย จึงทำให้นักท่องเที่ยวจากไทยต้องใช้ความระมัดระวังค่อนข้างมาก

๓. รถประจำทาง มีให้เลือกมากมายทั้งของบริษัทขนส่ง และบริษัทเอกชน ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางโดยรถโดยสารระหว่างประเทศได้ เช่น เชียงใหม่ - หลวงพระบาง กรุงเทพฯ - นครหลวงเวียงจันทร์ อุดรธานี - เวียง มุกดาหาร - สหวันนะเขต เป็นต้น หรือสามารถใช้บริการรถโดยสารมาลง ณ จังหวัดที่มีจุดผ่านแดนแล้วต่อรถโดยสารไปยัง สปป.ลาว เช่น จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดเลย จังหวัดน่าน เป็นต้น

๔. การโดยสารรถไฟ นักท่องเที่ยวสามารถโดยสารรถไฟไปยังสถานีรถไฟหนองคาย แล้วใช้บริการรถโดยสารไปยังนครหลวงเวียงจันทร์ หรือสามารถนั่งรถไฟระหว่างประเทศไปยังสถานีรถไฟท่านาแล้ง แล้วต่อรถโดยสารไปยังนครหลวงเวียงจันทร์ ได้เช่นกัน

๕. การนั่งเรือ นักท่องเที่ยวสามารถโดยสารทางเรือ จากด่าน อ.เชียงของ จ.เชียงราย หรือ ด่านชายแดนห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน ไปยังเมืองหลวงพระบางได้ ซึ่งเหมาะสำหรับผู้ที่มีความต้องการสัมผัสบรรยากาศวิถีชีวิตของชาวลาว

อย่างไรก็ตาม ความยากลำบากในการเดินทางคมนาคม สาธารณูปโภคที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาและการขาดการประชาสัมพันธ์ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปเยือนประเทศกลางขุนเขาแห่งนี้ไม่มากเท่าที่ควร

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญใน สปป.ลาว

๑. หลวงพระบาง (Luang Prabang)

เมืองมรดกโลกซึ่งได้รับการยกย่องว่า เป็นเมืองที่ได้รับการปกป้องรักษาที่ดีที่สุด ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชมสถาปัตยกรรมโบราณและวัดกว่า 40 แห่ง ชมบ้านเรือนสไตล์โคโลเนียล (Colonial Style) อันเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นอีกอย่างของหลวงพระบาง เยือนพระราชวังหลวงซื้อปั้งยามค่ำ คีนในตลาดนัดไนท์มาร์เก็ต ชมธรรมชาติงดงามของน้ำตกตาดกวาสี เยือนถ้ำติ่ง ชมหินงอกหินย้อยและรูปปั้นพระพุทธรูปทำจากไม้จำนวนมากภายในถ้ำ

๒. วังเวียง (Vang Vieng)

ใกล้กับหลวงพระบาง (Luang Prabang) สมญานาม “กุ้ยหลินเมืองลาว” เมืองแห่งธรรมชาติ ทิวเขา สายน้ำ และความงามของไร่นาแบบขั้นบันได และหมู่บ้านชนพื้นเมืองเผ่าต่างๆ ชมป่าเขาที่อุดมไปด้วยพันธุ์ไม้นานาพันธุ์ ผาตั้งและแม่น้ำของ นอกจากนี้ยังมีค่าเล่าลือว่าเส้นทางธรรมชาติระหว่างหลวงพระบางและวังเวียงนั้นเป็นเส้นทางธรรมชาติที่งดงามที่สุดในแถบอินโดจีน

๓. ปากเซ (Pakse)

อยู่ในเขตลาวใต้ เป็นจุดพรมแดนระหว่างไทย-ลาวจุดเดียวที่ไม่มีแม่น้ำโขงขวางกั้น รู้จักกันในนาม “ช่องแม่็ก” เชื่อมต่ออุบลราชธานีกับปากเซ เป็นเมืองที่มีความหลากหลายของเชื้อชาติและวัฒนธรรม มีทั้งชาวจีน ชาวเวียดนาม ชาวลาว เป็นเมืองที่ก่อตั้งโดยฝรั่งเศสเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๕ นอกเมืองออกไปเป็นที่ตั้งของน้ำตกคอนพะเพ็ง “ไนแองการ่าเอเชีย” และชมน้ำตกผาส้วม น้ำตกชื่อดังที่มีการออกแบบการเรียงหินให้เป็นทางไหลของน้ำตกโดยฝีมือคนไทย

๔. จำปาศักดิ์ (Champasak)

ใกล้กับเมืองปากเซ (Pakse) เมืองฝั่งเหนือของแม่น้ำโขง เป็นอีกเมืองมรดกโลกของลาว เยือนโบราณสถาน ปราสาทหินวัดพู ชมน้ำตกสวยงาม เช่น น้ำตกตาดหลี่ผี เยือนหมู่บ้านชนกลุ่มน้อย จำปาศักดิ์ ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองที่มีภูมิทัศน์สวยที่สุดในภาคใต้ของลาว นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะปลูกไร่กาแฟชั้นดี

๖. เวียงจันทน์ (Vientiane)

เมืองหลวงของลาว เมืองสงบร่มเย็น เป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าด้านหัตถกรรม ผ้าฝ้ายทอมือ รวมทั้งเครื่องเงินที่มีราคาถูก เยือนสัญลักษณ์ของเมือง ประตูดุ๊ยและพระธาตุหลวง ไปชมวัดเก่า วัดสี่สกล หอพระแก้ว นอกจากนี้ยังช้อปปิ้งด้วยก็พลาดไม่ได้กับการไปเยือนตลาดจีน หรือที่อาจจะรู้จักกันในนามตลาดแลงและตลาดหนองด้วง เป็นแหล่งจำหน่าย

สินค้าจากประเทศจีน สินค้าแบรนด์เนม เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้าแฟชั่น ของที่ระลึกไปจนถึงอาหารและเครื่องเทศจากจีน

ข้อพึงปฏิบัติในการเดินทางเข้ามายังสปป.ลาว

๑. การเดินทางเข้า สปป.ลาว โดยไม่มีเอกสารเดินทางที่ถูกต้องจะถือว่าเป็นการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย มีโทษจำคุก / ปรับขั้นต่ำ ๑๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ
๒. ในกรณีใช้ บัตรผ่านแดน เดินทางเข้า - ออก สปป.ลาวผ่านด่านสากลสะพานมิตรภาพไทย - ลาว จังหวัดหนองคาย นั้น สามารถพำนักอยู่ในสปป.ลาว ได้ ๓ วัน ๒ คืน และห้ามเดินทางออกนอกพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์ เช่น เวียงเวียง แดนสะหวัน เขื่อนน้ำจันทน์ หรือเดินทางต่อไปยังแขวงหลวงพระบาง หากละเมิดจะถูกปรับขั้นต่ำ ๑๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ
๓. ในกรณีที่ใช้ หนังสือเดินทางไทยสามารถพำนักอยู่ได้ไม่เกิน ๓๐ วัน โดยหนังสือเดินทางจะต้องมีอายุการใช้งานเกิน ๖ เดือน และไม่ต้องขอ VISA ในกรณีเดินทางมาท่องเที่ยว
๔. ห้ามพำนักอยู่ในสปป.ลาว เกินกำหนดที่ได้รับอนุญาต (บัตรผ่านแดนจะถูกปรับวันละ ๕ ดอลลาร์สหรัฐ/วันที่อยู่เกินกำหนด) และกรณีหนังสือเดินทางจะถูกปรับวันละ ๑๐ ดอลลาร์สหรัฐ/วันที่อยู่เกินกำหนด
๕. เอกสารที่ใช้ประกอบการเดินทางควรนำติดตัว และถ่ายสำเนาแยกเก็บไว้ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายลาวขอทำการตรวจ
๖. การซื้อขายสินค้าและบริการทุกประเภทในสปป.ลาว กฎหมายบังคับต้องชำระเป็นเงินกีบเท่านั้น (ประกาศธนาคารแห่งสปป.ลาว เลขที่ ๙๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมีความผิดและมีโทษตั้งแต่ ตักเตือน ปรับ และถึงขั้นถอนใบอนุญาตการประกอบการธุรกิจ
๗. การมีเพศสัมพันธ์กับคนลาวที่ไม่ใช่คู่สมรสเป็นเรื่องผิดกฎหมาย หากละเมิด จะถูกกักกันตัวชั่วคราว จนกว่าจะนำเงินมาจ่ายค่าปรับขั้นต่ำ ๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ และ ส่งตัวกลับประเทศ
๘. ห้ามพักค้างคืนที่บ้านคนลาวโดยไม่แจ้งต่อนายบ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน) ก่อน
๙. ห้ามมียาเสพติด อาวุธ และของต้องห้ามไว้ในครอบครอง
๑๐. ห้ามแจกจ่ายใบปลิว หรือเผยแพร่ต่างๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต
๑๑. การมาถ่ายทำสารคดี หรือรายการต่างๆ ต้องดำเนินการขออนุญาตจากทางการลาวก่อน รวมทั้งการนำกล้องภาพยนตร์ขนาดใหญ่เข้ามาบันทึกภาพ ก็ต้องขออนุญาตด้วย
๑๒. ห้ามชุมนุมเพื่อทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาต ฝ่าฝืนจะถูกปรับขั้นต่ำ ๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ

๑๓. ควรตระหนักว่า ภาษาไทยและภาษาลาวมีความใกล้เคียงและฟังเข้าใจกันได้ ดังนั้นพึงหลีกเลี่ยงการพูดจา ส่อเสียดหรือล้อเลียนภาษาคำพูดหรือเล่าเรื่องเชิงตลกขบขันที่ส่อไปในทางที่ทำให้เกิดความไม่เข้าใจระหว่างกัน
๑๔. พึงหลีกเลี่ยงการสนทนา วิพากวิจารณ์ และการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมที่อาจก่อให้เกิดการโต้เถียง ในประเด็นที่ละเอียดอ่อน เช่น การเมืองการปกครอง
๑๕. ให้ความเคารพต่อ ระเบียบ กฎหมาย วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงาม ของชาวลาว ด้วยความสุภาพและมี มารยาทโดยรักษาความสะอาดตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
๑๖. การเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะตามกฎหมายลาว ต้องมีการติดต่อ ผ่านบริษัททัวร์ของลาว ที่ได้รับรองจากองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติและต้องมีคัคเทศ์กชาวลาวประจำรถด้วย
๑๗. ทางการลาวไม่อนุญาตให้ชาวต่างชาติทำหน้าที่เป็นไกด์ทัวร์หรือบรรยายตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
- ฝ่าฝืนมีโทษปรับสูงสุด ๒,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ**
๑๘. การซื้อสินค้าปลอดภาษีบริเวณด่านฝั้งลาวอาทิ ไวน์ สุรา และบุหรื ไม่สามารถนำเข้าราชอาณาจักรไทยได้เกิน ๑ ลิตร และ ๒๐๐ มวน/คน และในกรณีที่เดินทางไปขึ้นเครื่องบินที่อุดรธานีผลิตภัณ์ท์ประเภทไวน์ และสุรา ดังกล่าวจะต้องเก็บไว้ในกระเป๋าเดินทางที่ส่งขึ้นใต้ท้องเครื่องบิน ห้ามถือติดตัวโดยเด็ดขาด
๑๙. การนำเอารถยนต์ส่วนตัวและรถโดยสารท่องเที่ยวแบบเหมารวมข้ามมายัง **สปป.ลาว** จะต้องดำเนินการตาม ขั้นตอนและระเบียบที่ฝ่ายไทยและลาวกำหนด โดยต้องมีเอกสารรถยนต์ครบถ้วน และต้องทำประกันภัย รถยนต์ทุกครั้ง
๒๐. ควรใช้ความระมัดระวังในการขับขี่ยานพาหนะใน**สปป.ลาว** เนื่องจากระบบการจราจร ใช้พวงมาลัยซ้ายที่ แตกต่างกันและรถจักรยานยนต์เล่นบนท้องถนนเป็นจำนวนมากและจำกัดความเร็วไม่เกิน ๖๐ กิโลเมตร / ชั่วโมงนอกจากนี้ กฎจราจร เรื่องทางเอกและทางโท ก็ยังต้องเพิ่มความระมัดระวัง.

แหล่งที่มา : ประวัติศาสตร์ลาว : http://www.asean thai.net/mobile_detail.php?cid=๕๐&nid=๔๔๕๖

- จุดผ่านแดนจุดผ่านแดนถาวร/ด่าน สากล ไทย -สปป.ลาว : [http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=๒๕๗๖ &filename=asean knowledge](http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=๒๕๗๖&filename=asean knowledge)
- ข้อมูลพื้นฐาน สปป.ลาว : <http://vientiane.thaiembassy.org/th/about/>
- ๘ เมืองนำเที่ยวที่ลาว : <https://travel.mthai.com/world-travel/๗๒๖๙๕.html>
- ข้อควรปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวลาว : <http://www.dooasia.com/manual-laos/ข้อควรปฏิบัติ/>

(นายคมศักดิ์ บุญเปลื้อง)

วิทยาการปฏิบัติการ

(นายอาพล นันทขว้าง)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร